

Αγίου Γρηγορίου Θεολόγου: Λόγος εις το Πάσχα - Μέρος 5ο

12. Ημείς όμως,

ακολουθώντας την μέσην οδόν μεταξύ εκείνων οι οποίοι έχουν ολότελα υλικήν διάνοιαν και εκείνων οι οποίοι είναι πολύ θεωρητικοί και προηγμένοι εις τα πνευματικά, δια να μην μένωμεν ούτε εντελώς άπρακτοι και ακίνητοι, δια να μην γίνωμεν ανάξιοι και ξένοι δι εκείνα τα οποία μας προσφέρονται (διότι το μεν πρώτον είναι κατά κάποιον τρόπον Ιουδαϊκόν και ανάξιον, το δε άλλο ίδιον εκείνων οι οποίοι μαντεύουν από τα όνειρα, και τα δύο δε εξ ίσου κατακριτέα), έτσι ας ομιλήσωμεν δια τα πράγματα αυτά, κατά τρόπον δηλαδή προσιτόν προς ημάς και όχι πολύ παράδοξον και καταγέλαστον εις τους πολλούς. Διότι νομίζομεν ότι, επειδή επέσαμεν απ αρχής εξ αιτίας της αμαρτίας και παρεσύρθημεν από την ηδονήν και εφθάσαμεν μέχρι του να γίνωμεν ειδωλολάτραι και να κάνωμεν αισχράς θυσίας, έπρεπε να συνέλθωμεν πάλιν και να επιστρέψωμεν εις την πρώτην κατάστασιν δια της ευσπλαγχνίας του Θεού και Πατρός ημών, ο οποίος δεν ανείχετο να ζημιωθή τόσον το έργον της χειρός Του, ο άνθρωπος. Πως λοιπόν πρέπει να αναπλασθώμεν και τι να γίνωμεν; Πρέπει μεν να αποδοκιμασθή η αυστηρά θεραπεία, επειδή δεν ημπορεί ούτε να πείση ούτε να κτυπήση το κακόν, το οποίον έχει γίνει δευτέρα φύσις από την συνήθειαν, να χρησιμοποιηθή δε η επιεικής και φιλόανθρωπος μέθοδος της θεραπείας, δια να επιτευχθή η διόρθωσις. Διότι ούτε βλαστός ο οποίος έχει κυρτώσει δεν ημπορεί να αντέξη την απότομον ευθυγράμμισιν και την βίαν της χειρός η οποία προσπαθεί να τον ευθυγραμμίση (ευκολώτερα μεν λοιπόν θα ημπορούσε να σπάση παρά να διορθωθή), ούτε και ευέξαπτον και ηλικιωμένον άλογον, θα ημπορούσε να ανεχθή την εξουσίαν του

χαλινού, χωρίς κάποιο καλόπιασμα και χαϊδευτικόν κάλεσμα. Δια τούτο μας έχει δοθή ως βοηθός ο νόμος, σαν ένα περιτείχισμα μεταξύ του Θεού και των ειδώλων, αφ ενός μεν δια να μας επαναφέρη εις τον Θεόν. Και συγχωρεί ωρισμένα πράγματα εις την αρχήν, δια να επιτύχη το πιο σπουδαίον. Συγχωρεί κατ αρχήν τας θυσίας, δια να εγκαταστήση μέσα μας τον Θεόν. Έπειτα όμως, όταν φθάση ο κατάλληλος καιρός, θα καταργήση και τας θυσίας, θα μας αλλάξη κατά τρόπον σοφόν με τμηματικής μεταβολάς και θα μας οδηγήση εις το Ευαγγέλιον, αφού θα είμεθα ήδη προετοιμασμένοι να το ακολουθήσωμεν πειθήνια.

13. Έτσι μεν λοιπόν και δια τον λόγον αυτόν μας εδόθη ο γραπτός νόμος, ο οποίος μας οδηγεί εις τον Χριστόν, και αυτός είναι ο λόγος των θυσιών, όπως πιστεύω εγώ. Δια να μην αγνοής δε το βάθος της σοφίας και τον πλούτον των ανεξιχνίαστων κριμάτων του Θεού, δεν άφησεν ούτε αυτάς τας θυσίας τελείως ανιέρους και ατελεσφόρους ούτε να έχουν μόνον την σημασίαν του απλού αίματος, αλλά εις τας νομικάς θυσίας έχει αναμιχθη το αθυσίαστον, όσον αφορά εις την πρώτην φύσιν του, σφάγιον, δια να το είπω έτσι, το οποίον δεν καθαρίζει μόνον μικρόν μέρος της οικουμένης ούτε δι ολίγον μόνον χρόνον, αλλά καθαρίζει ολόκληρον τον κόσμον και μάλιστα εις τους αιώνας. Δια τον λόγον αυτόν λαμβάνεται ως σφάγιον αφ ενός μεν πρόβατον (Εξ. 12, 3 ε.), λόγω της αθωότητός του και του ότι αποτελούσε το ένδυμα της αρχαίας γυμνότητος (διότι τέτοιο ήτο το σφάγιον το οποίον εθυσιάσθη προς χάριν μας, το οποίον και είναι και ονομάζεται ένδυμα αφθαρσίας), αφ ετέρου δε αρτιμελές, όχι μόνον λόγω της Θεότητος, από την οποίαν δεν υπάρχει τίποτε τελειότερον, αλλά και λόγω της ανθρωπότητος, η οποία προσελήφθη και εχρίσθη από την Θεότητα και η οποία έγινεν ομοία με εκείνο το οποίον την είχε χρίσει, και τολμώ να το είπω, ομοία με τον Θεόν. Λαμβάνεται δε πρόβατον άρρεν επειδή προσφέρεται υπέρ του Αδάμ, η καλύτερα, επειδή το πιο σταθερόν προσφέρεται υπέρ του σταθερού, εκείνου ο οποίος υπέκυψε πρώτος εις την αμαρτίαν, η τέλος, επειδή δεν φέρει επάνω του κανένα θηλυκόν και αδύνατον χαρακτηριστικόν και επειδή απεσπάσθη βιαίως από τους παρθενικούς και μητρικούς δεσμούς και εγεννήθη άρρεν από την προφήτιδα, όπως υπόσχεται ο Ησαίας (Ησ. 8, 3). Ενός έτους δε ωσάν ήλιον δικαιοσύνης η προερχόμενον απ αυτόν η περιοριζόμενον από εκείνο το οποίον φαίνεται και επανερχόμενον εις τον εαυτόν του, το οποίον ευλογείται ως στέφανος αγαθότητος (Ψαλμ. 64, 12) και είναι από όλας τας πλευράς ίσον και όμοιον προς τον εαυτόν του, όχι μόνον δε δια τον λόγον αυτόν, αλλά και επειδή δίδει ζωήν εις τον κύκλον των αρετών, αι οποίαι αναμιγνύονται και αλληλοσυμπληρώνονται συμφώνως προς τον νόμον της φιλίας και της αρμονίας. Καθαρόν δε και γνήσιον, επειδή θεραπεύει από τας κατηγορίας και από τα ελαττώματα και τους μολυσμούς της κακίας. Διότι αν και εσήκωσε τας αμαρτίας μας και εβάστασε τας ασθενείας μας (Ησ. 53, 4), ο ίδιος δεν έπαθε τίποτε από εκείνα τα οποία έχουν ανάγκην θεραπείας. Διότι

εδοκιμάσθη καθ' όλα όπως και ημείς, αλλά παρέμεινεν αναμάρτητος (Εβρ. 4, 15), επειδή εκείνος ο οποίος κατεδίωξε το φως το οποίον φωτίζει εις το σκότος (Ιω. 1, 5), δεν κατώρθωσε να τον νικήση.

Συνεχίζεται...

Πηγές: imkby.gr - egolpion.com